

[Handelsministeren.]

adskillige Tilfælde — hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ved fuld Bescjed med — var ved at blive en virkelig Fare for os, ikke blot ved at vi levede paa Kredit fra Udlandet, men tillige ved at vi faktisk havde tabt Muligheden for selv at bestemme, hvor vi skulde købe vore Varer, og hvad vi vilde købe.

Men ikke nok hermed: der er hverken i Sverige eller i Norge uhindret Adgang til at købe Valuta, og de seneste Oplysninger, der er tilgaaet os gennem saavel Nationalbanken som vore Hovedbanker, gaar ubetinget ud paa, at Valutakurserne praktisk talt fastsættes saavel i Norge som i Sverige efter samme Hensyn som her i Landet, nemlig Hensynet til Sterlingkursen. I Sverige fastsættes Kursen af et Bankudvalg, hvori Rigsbanken ikke, i alt Fald ikke officielt, har nogen Andel. Men det er heller ingenlunde saaledes, at den svenske Rigsbank stiller Valuta til Raadighed til de af Bankudvalget fastsatte Kurser, og det er heller ingenlunde saaledes, at disse Kurser følges. De svenske Vekselkurser er altsaa faktisk kun nominelle, og akkurat saaledes er ogsaa de af Nationalbanken i Oslo fastsatte Valutakurser.

Der er for øvrigt, som fremhævet ved forskellige Lejligheder, meget ringere Valutabehov at tilfredsstille i Norge end i Danmark, og forholdsvis ogsaa ringere Valutabehov at tilfredsstille i Sverige end i Danmark, fordi Danmarks Udenrigshandel er forholdsvis større end de to andre Landes. Endelig vil jeg pege paa, at baade Norge og Sverige har ganske anderledes Toldpaalæg til Regulering af Importen, end Danmark har betjent sig af.

Det er i det hele taget en Vildfarelse at tro, at Danmark skulde være ene med sine rigoristiske Import- og Valutaforanstaltninger; disse Foranstaltninger er forskellige i de forskellige Lande, men de er ingenlunde mindre rigoristiske i andre Lande end hos os. Disse Foranstaltninger maa naturligvis hvert Sted afpasses efter Forholdene og efter det Behov, der skal tilfredsstilles ved Foranstaltningerne. Desværre er Tiden jo ikke inde til nogen Lempelse i disse Foranstaltninger hverken hos os eller andetsteds. Hver Dag faar vi Meldinger fra Udlandet om, at nu har man her, nu dér skærpet de Foranstaltninger, som hidtil har været gældende overfor Importen og med Hensyn til Anvendelse af Deviser.

Jeg maa derfor alvorligt advare imod at lade sig lokke til Eksperimenter i Retning af at ophæve det, som man for en

Maaned siden i vort Land fandt paakrævet. Jeg føler mig overbevist om, at dersom vi nu følger den Vej, som Venstre anviser, vil vort Erhvervsliv blive udsat for meget alvorlige Rystelser, ud over hvad vort Erhvervsliv allerede har været udsat for.

Det er nemlig givet, at vi endnu ikke er naaet til en saadan Begrænsning af Importen, at vi kan sige, at vore Betalingsmidler er tilstrækkelige. En fri Valutahandel, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu krævede etableret, vil uvægerlig føre til et Fald i Kronekursen, men da det ærede Medlem fortsat paakalder Forpligtelsen til Opretholdelsen af det oprindelige Forhold mellem Kronekursen og Sterlingkursen, ja saa maatte Følgen blive, at Nationalbanken omgaaende vilde være henvist til at iværksætte en strengere Kreditindskrænkning end den, der allerede er, og man maatte eventuelt se sig nødsaget til at supplere Kreditindskrækningsbestemmelserne med en Bestemmelse om Diskontoforhøjelse.

Øg hvad vilde den umiddelbare Følge deraf blive? Den umiddelbare Følge deraf vilde blive nye Fald i de i Forvejen generende lave Kurser paa vore Obligationer, og navnlig da paa vore Kreditforeningsobligationer. At det vilde ikke blot ramme, men ligefrem lamme Erhvervene, synes jeg ikke man behøver nogen nærmere Paavisning af. Selv Landbruget vil blive ramt deraf. Det er nemlig en Vildfarelse, at en lavere Kronekurs end den, der fastsættes i Forhold til Sterling, kan give Danmark Fortrin paa noget fremmed Marked; tværtimod, der gives desværre alt for mange Eksempler paa, at lige det modsatte kan befyrgtes.

Det er en Vildfarelse at tro, at man skulde kunne forene Eksportinteresser med Interesser i Retning af Inflation. De høje Toldmure, Kontingenteringen, og det, der er endnu værre Landene over, er netop alt sammen mer eller mindre en Følge af Inflations- og Dumpingbestræbelser. Man kan derfor kun berede baade sig selv og Landet Vanskeligheder og Ulykker gennem en bevidst Kronenedskæringspolitik.

Man maa heller ikke i denne Forbindelse glemme, at en stor Del af vor Import finder Sted, og nødvendigvis fortsat maa finde Sted fra de Lande, hvor Guldpariteten opretholdes, og ingen kan være i Tvivl om, hvad dette betyder for dem, der skal købe Varerne til deres Produktion netop fra Guldlandene. Jeg kan derfor ikke skønne rettere end, at alt taler for, at vi i alt Fald foreløbig bør opretholde de nugældende